

גמ"ר 211/03 - מדינת ישראל, המאשימה נגד עפר גואטה, הנאשם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

11 ספטמבר 2014

גמ"ר 14-03-211 מדינת ישראל נ' גואטה

לפני כב' הסגן נשיאו ישראל ויטלסון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עפר גואטה

ע"י ב"כ עו"ד דוויד

הנאשם

/

גזר דין

הנאשם הורשע לפי הודהתו במסגרת עסקת טיעון בעבירה של גרם מוות ברשלנות, בניגוד סעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז-1977 ביחד עם סעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961.

על פי עובדות כתוב האישום, בתאריך 13.12.19 בשעה 15:20 או בסמוך לכך, נаг הנאשם רכב פרטי בכיביש מס' 44 מכיוון מערב למזרח, בנתייב שני ימין מטור ארבעה נתיבים, תוך שהוא מתקרב לצומת עם רחוב המלאכה בחולון.

בכיוון נסיעתו של הנאשם הוצבו, נראה ופועלו כהלה שניה רמזוריים, האחד מעלה קו הכניסה לצומת, מצד ימין והשני מעלה קו סיום הצומת מצד שמאל, שדה הרניה אליהם מכיוון נסיעת הנאשם עומד על כ- 120 מטר לפחות.

אותה עת, רכב המנוח חיים בלייש על קטנוע, ברחוב המלאכה מכיוון דרום לצפון, עם הגיעו לצומת עם כביש 44, כשבזמן נסיעתו או אולם, נעמד בנתייב השמאלי מטור שני נתיבים- אחרי קו העצירה המסומן -שבכוון נסיעתו לצורך פניה שמאלה לכיוון מערב.

בהתקרב הנאשם לצומת, ולמרות שימוש הרמזוריים בכיוון נסיעתו החל מהබב יירוק המשיך הנאשם בנסיעה רצופה, מדרום שלוש שניות מופע אויר יירוק מהביב ושתי שניות מופע אויר צהוב ונכנס אל תוך הצומת, אליו נכנס קודם לכן המנוח כמשמעות רמזור אולם בכיוון נסיעתו של המנוח. בתוך קר ובשניה השלים של מופע הרמזור הצדוב בכיוון נסיעתו של הנאשם, התנงש הרכב בעוצמה בקטנוע. המנוח הועף אל עבר גג הרכב ונחת על תא המטען של הרכב וממנו אל הכביש. הרכב בלם בנתייב השמאלי בסמוך לאחר הצומת.

כתוצאה מהתאונה מת המנוח במקום.

בזמן התאונה שרר בדרך מג אויר נאה, שדה רניה פתוח, הראות היות טובה והכיביש היה תקין ויבש. מערכת הרמזוריים פעלה כהלכה.

התאונה ומוותו של המנוח נגרמו כתוצאה מרשלנותו של הנאשם שהتبטהה, בין היתר, במפורט להלן:

הנאשם נאג בנסיעה רצופה אל תוך הצומת אף שבכוון נסיעתו ובשדה ראייתו החל מופע רמזור יירוק מהביב, לא ניתן לעמוד 1

לכך את דעתו ולא עצר את רכבו לפני הכניסה לצומת אף שיכול וצריך היה לעזר בבטחה לפני הצומת.

הנאשם נהג ברכב בלי שנתקט באמצעות הדרישים בנסיבות העניין כדי למנוע פגיעה במנוחה.

הנאשם נהג ברשלנות ובחוסר זהירות, לא שם ליבו אל הדרך ואל מופע הרמזורים, לא הבחן מבעוד מועד במנוח ולא בלם בזמן ובאופן שימנע פגיעה במנוחה.

במעשיו המתוארים לעיל גרם הנאשם ברשלנות למותו של אדם.

בפתח הדיון שנקבע להוכחות, הציגו הצדדים לבית המשפט את הסדר הטיעון, אליו הגיעו הצדדים כדלקמן:

א. הנאשם יחוור מכפירתו, יודה ויורשע בעובדות כתוב האישום המקורי המהווה חלק בלתי מההסכם.

1) התביעה תעזור לעונש של 30 חודשים פסילה רישוין בפועל, ההגנה תטען באופן חופשי למשך הפסילה.

2) בנוסף הצדדים יעתרו במשותף גם בהטלת העונשים הבאים: א. של"צ נרחב עפ"י תוכנית שיגיש שירות המבחן. ב. פסילה על תנאי. ג. מסר על תנאי. ד. פיצוי בסך- 50,000 ₪ שיועברו למשפחה המנוח, עפ"י פרטיהם שיסמסרו על ידי התביעה לתיק בית המשפט.

ה마שימה מודעת כי מדובר בהסדר חריג מבחן הסנקציה העונשית המבוקשת בעבירה שבאה הורשע הנאשם. זאת לדעת, בעבירות גרים מות ברשלנות עותרת התביעה לעוני מאשר בפועל ממש. ראה רע"פ 4581/14 מדינת ישראל נ' סiso וכן לרע"פ 5619/12 מדינת ישראל נ' חמץ.

במקרה דנן, אין חולק כי המנוח, המערוב, חזה את קו-העכירה שבכיוון נסיעתו, ונכנס אל הצומת כאשר האור האדום דלק בכיוון נסיעתו. דא עקא בעובדה זו כשלעצמה לא היה בה כדי לנתק את הקשר הסיבתי לאחוריונו של הנאשם לגורם התאונה.

ענין משך פסילת רישוין הנהיגה, וממשך השעות השירות לתועלת הציבור אותם יחויב הנאשם לשאת, לא הוסדר בין הצדדים.

עמדת התביעה הינה לפסילת רישוין נהיגה במשך 30 חודשים. באשר למספר השעות של שירות לתועלת הציבור (200 שעות לפי המלצת קצין המבחן) אין בו די.

מעוין בתסجيل קצין המבחן התקבלה התמונה הבאה :

הנאשם הינו אדם המנהל אורח חיים נורמטיבי, התאונה כאן אינה מאפיינת את התנהלותו ואת מהלך חייו והמליץ על של"צ של 200 שעות.

ה התביעה הפנתה את בית המשפט לסעיף 40 לפוקודה, בציינה כי בקשה בשאלת משך הפסילה, הוא אף מופחת מהפסילה המינימלית המצוינת בסעיף, שהינו שלוש שנים פסילה בפועל.

הנאשם צבר 57 הרשעות קודמות, שנעברו לאורק תקופה של כ- 40 שנה. רוב העבירות אינן עבירות חמורות, או עבירות שהובילו לפסילת רישון נהיגה, אלא שעדין יש לחובתו עבירות של נהיגה באור אדום ולא מדובר בגילון הרשעות נקי.

לטעמה, 30 חודשים פסילה של רישון הנהיגה, בנסיבות התאונה הספציפית כאן הוא עונש ראוי, ה גם שהוא שונה בנסיבות הענישה הנהוג בתאונות קטלניות, לעניין זה ראה, רע"פ 4581/14 אתיאל סיiso נ' מדינת ישראל מיום 9.7.14 בבית המשפט העליון, שם מצוין כי מתחם הענישה ההולם והראוי בעבירה של גרם מוות ברשלנות, הינו פסילה מלאה חזק רישון לתקופה שנעה בין 5 שנים לבין 20 שנה. כמו כן עונשי מאסר בפועל בין 6 חודשים ל-24 חודשים מאסר בפועל.

אבי של המנוח, העיד בבית המשפט טרם מתן גזר הדין. הוא מכיר את הנאשם ואף הגדרו "ידיד טוב שלו" הם מתפללים יחד בבית הכנסת, למורת זאת, העונש שהגיעו בהסכם, לא יהיה בו כדי להרטיע את הנאשם מלנהוג אחרת. הוא מוכן להאמין כי הנאשם סובל כמו שמשפחתו, משפחת המנוח, סובלת. תקוותו היא כי הנאשם יפנים את שתරחש וכי התוצאה הטרגית תקרב את המשפחה ולא תרחקן.

ב"כ הנאשם ציין בפני בית המשפט כי את גילון הרשעות הקודמות יש לבחון לאור העובדה כי לנאים רישון נהיגה לאופנו משנת 1974 ושנתיים מאוחר יותר הוציא רישון נהיגה לרכב פרטי, מדובר בתקופה ארוכה מאוד של 38 שנים נהיגה ברכב פרטי, הנאשם מכוח עבודתו עושה שעות ארכוכות במשך כל ימאות השנה נהיגה, לא זאת אף זאת הוא החזיק בשעתו כל רכב רבים על שמו, ויש עבירות חניה רבות של נהגים אחרים, הרשותות לחובתו. רובן של הרשעות הקודמות הן עבירות של ברירת משפט. הנה כי כן, הרשעות ומשך הזמן שהוא אוחז ברישון נהיגה התמונה אינה שלילית.

לפי טעמו, לנוכח דרך מגנון התறחות התאונה הרי שהיא מצויה ברף הנמור, ב מבחן הרשלנות של הנאשם. מבחינת סקירת הפסיכה, לא ניתן להגיש פסיקה קונקרטית הדומה לאירוע כאן. אי אפשר לגזר מקרים אחרים למקרה זה ולא יהיה ניתן לגזר במקרה זהה גם למקרים אחרים, בגלל הנטיות המיחוזות של התאונה נשוא הדין כאן.

הוסף לנאמר, הנאשם מישיר מבט לעבר משפחת המנוח ול עבר ביהם"ש. הוא לוקח אחריות מלאה על חלקו בתאונה, הדבר נעשה טרם שמיית הראיות דבר שהביא לחסכו בזמן שיפוטי.

הוא הפנה למסקיר שירות המבחן החיבוי ביותר המלמד כי ישנה נטילת אחריות מרבית, אפשר לומר אפילו הלקאה עצמית. מדובר באדם נורמטיבי נטול עבר פלילי רב פעלים ורב חסד.

לשיטתו די בפסקת הרישון עד עתה, תשעה חדשים, ואין להטיל פסילת רישון נוספת.

הנאשם העיד להגנתו. הוא תאר צערו על אשר שתרחש והפנה את תשומת בית המשפט לעובדה אשר אינה שנויה במחלוקת לפיה המנוח נכנס אל הצומת בחשות האור האדום שدلך בכוון נסיעתו. לא זאת אף זאת, הוא מכיר את הורו המנוח ולפי אמונו, כל מה שקרה מכוח עליון קרה. הוא הפנה את תשומת לב בית המשפט לעובדה כי קיבל את דעתה של קצינת המבחן, ולעובדה שילם כפיזיו סכום נכבד למשפחה המנוח.

לענין ההלכה הנוגעת בסוג זה של תאונות, יפים דבריו של כב' השופט ניל הנדל, בע"פ 6755/09 ארץ אלמוג נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报) מיום 16.11.2009:

"**קיימים שלושה כללים מוחמים בסוגיות הענישה הרואיה בעבירה של גרים תאונת דרכם קטלנית ברשלנות.** האחד, ראוי לגזר על נאש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנسبות האישיות של הנאש בעבירה זו אין בעלות משקל כבעירות אחרות המלוות בכונה פלילתית, הן בשל אופייה המוחיד של העבירה הנזונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. **השלישי,** אמת מידת הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות."

הבינה נוספת בבואהנו לבחון את רמת הרשלנות, למול חומרת הענישה, מצאנו בת"ד(ירושלים) 4021-12-12 מדינת ישראל-נ-מרק רוטשילד. (פורסם ב公报). אם רמה זו גבוהה, כי איזה ההתחשבות בניסיבותו האישיות של הנאש תהיה נמוכה. אם מדובר בrama נמוכה של רשלנות, איזה יש להתחשב בניסיבותו האישיות. הכלל הוא כי הענישה היא אינדיבידואלית ויש להתאים לכל מקרה וקרה. אולם בראש ובראשונה יש לעמוד על מידת הרשלנות שבהתנהגות הנאש הספציפי ולפי אמת מידת זו לגזר את כיוון הענישה.

בהתחשב מכלול הנسبות שהוצגו בפני בית המשפט, טענות הצדדים, ולאור הסדר הטיעון החלקי אליו הגיעו הצדדים, שהוא סביר לאור דרך התרחשות התאונה, כאשר הנאש נכנס אל הצומת בחסות האור הצהוב ברழוז, ורשלנות התורמת של הרוכב, עת האחרון נכנס אל הצומת בחסות האור האדום, טעות עליה הוא שילם בחיו, כאשר ראייתי לנגד עני את מתחם הענישה הנוגג כפי שהציגו הצדדים, כמתחיב ולנוח רף הרשלנות הבינו, שאינו הגבוה ביותר, כפי שהתגללה במקרה דנן, ולהדגиш, אף במקרים בהם הייתה רשלנות תורמת של הנגעים בתאונות של גרים מות ברשלנות- העונשים הם חמורים מהסדר הטיעון כאן. לענין זה ראה עפ' 8827/01 ישראל שטריזנט נ' מדינת ישראל שם הולכת הרגל, המנוחה, רצתה לטור מעבר הח齐יה באופן בלתי צפוי, ורכבו הנאש פגע בה וגרם למותה ברשלנות. העונש שהוטל בסופו של יום שם היה, שנתיים מאסר בפועל, ופסילה מלאחזיק רישון נהיגה לעשר שנים.

כאמור, אין לי כל ספק כי במקרה הנוכחי המאשימה התחשובה בניסיבות המוחידות בדרך התרחשות התאונה, בהסכמה להגיע להסדר הטיעון שלא קיף בתוכו רכיב של מאסר בפועל, ממש.

בהתחשב בנאמר עד עתה, לאור הסדר הטיעון דרך התרחשות התאונה הקטלנית נשוא הדין כאן, אני מטיל על הנאש את העונשים כדלקמן :

1. אני פוסל את הנאש מלקביל או מלאחזיק רישון נהיגה לתקופה של 30 חודשים בפועל הפסילה תמנה החל מיום תחילת ריצוי הפסילה המנהלית, מtarיך 19/12/2013 . 2. אני מטיל על הנאש בצו עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות, על פי תוכנית שגובשה, כמפורט בתסקיר קצין המבחן ביום 30.7.14 . 3. הנאש ישלם סך של- 50,000 ₪, כפיצו למשפחה המנוח .
4. אני מטיל על הנאש 6 חודשים פסילה על תנאי למשך שלוש שנים.

5. אני מטיל על הנאש של 6 חודשים מאסר, והמאסר הוא על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של גרים מות ברשלנות, בנגדו לסעיף 304 חוק העונשין,תשל"ז-1977, יחד עם סעיפים 64 ו-40 לפוקודת התעבורה(נוסח-חדש) תשכ"א-1961.

הodataה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ד, 11 ספטמבר 2014, במעמד הנוכחים